

POSTANOWIENIE

Dnia 1 lipca 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Piotr Mirek

w sprawie **K.F.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

na posiedzeniu w dniu 1 lipca 2026 r.,

zażalenia skazanego na postanowienie

Sądu Okręgowego w Koszalinie z dnia 19 marca 2026 r.

o odmowie przywrócenia terminu do złożenia wniosku o sporządzenie na piśmie

i doręczenie uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego w Koszalinie

z dnia 10 lutego 2026 r. w sprawie o sygn. akt V Ka 583/25,

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

zmienić zaskarżone postanowienie w ten sposób, że przywrócić skazanemu termin do złożenia wniosku o doręczenie wyroku Sądu Okręgowego w Koszalinie z dnia 10 lutego 2026 r., sygn. akt V Ka 583/25 z uzasadnieniem.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Koszalinie, wyrokiem z dnia 25 września 2025 r., sygn. akt II K 1159/24, uznał oskarżonego K.F. za winnego popełnienia przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. w zw. z 64 § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k. Powyższy wyrok został zaskarżony apelacjami oskarżonego oraz jego obrońcy, które jednak okazały się

bezskuteczne. Sąd Okręgowy w Koszalinie wyrokiem z dnia 10 lutego 2026 r., sygn. akt V Ka 583/25, utrzymał zaskarżony wyrok w mocy.

Pismem datowanym na 2 marca 2026 r., data wpływu 6 marca 2026 r. (k. 288), skazany wniósł do Sądu odwoławczego o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o sporządzenie i doręczenie pisemnego uzasadnienia wyroku Sądu odwoławczego. Swój wniosek argumentował brakiem wiedzy o tym, że warunkiem koniecznym do wywiedzenia kasacji jest uprzednie uzyskanie uzasadnienia wyroku Sądu odwoławczego. Wskazał ponadto, że jego obrońca nie pouczył go o tym wymogu. Tego samego dnia skazany wniósł także o doręczenie mu odpisu wyroku wraz z uzasadnieniem (k. 289).

Postanowieniem z dnia 19 marca 2026 r. Sąd Okręgowy w Koszalinie nie uwzględnił wniosku skazanego i odmówił przywrócenia terminu do złożenia wniosku o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego w Koszalinie z dnia 10 lutego 2026 r. w sprawie o sygn. akt V Ka 583/25 (k. 293).

Powyższe postanowienie skazany zaskarżył zażaleniem (k. 316). Z treści pisma wynika, że domaga się on uchylecia zaskarżonego orzeczenia, powielając argumentację zawartą we wniosku o przywrócenie terminu.

Sąd Najwyższy stwierdził, co następuje.

Zażalenie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 126 § 1 k.p.k. kluczową przesłanką przywrócenia terminu procesowego jest jego niedochowanie z przyczyn niezależnych od wnioskodawcy, który jest zobligowany do precyzyjnego wskazania powodu opóźnienia i udowodnienia, że dochowanie terminu leżało poza jego możliwościami. Powodem takim może być niezawiniony brak wiedzy na temat przepisów proceduralnych, kształtujących drogę zaskarżenia, będący efektem braku należytego pouczenia (por. m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 16 kwietnia 2026 r., III KZ 8/26). Jak wynika z protokołu rozprawy, Sąd odwoławczy pouczył skazanego jedynie o treści art. 457 § 1 oraz 2 k.p.k., pomijając treść art. 524 k.p.k., który to przepis miał kluczowe znaczenie z perspektywy jego interesów procesowych. Skazany nie uzyskał zatem informacji, że w jego sytuacji dopiero uzyskanie pisemnego uzasadnienia otwiera mu drogę do zaskarżenia wyroku

kasacją. Z samego faktu pouczenia o treści art. 457 § 1 oraz 2 k.p.k. nie można wnioskować, że przekazana informacja dotyczyła także art. 524 § 1 k.p.k. i pouczenia o możliwości wniesienia kasacji.

Nie ulega wątpliwości, że obowiązkiem Sądu odwoławczego było pouczenie skazanego o proceduralnych warunkach zaskarżenia wydanego wyroku. Sąd odwoławczy nie dopełnił w tym zakresie ciężących na nim obowiązków. Jak wynika z art. 16 § 1 k.p.k. „brak takiego pouczenia lub mylne pouczenie nie może wywoływać ujemnych skutków procesowych dla uczestnika postępowania lub innej osoby, której to dotyczy”. W realiach niniejszej sprawy owym ujemnym skutkiem procesowym jest brak możliwości wniesienia kasacji od prawomocnego wyroku Sądu odwoławczego. Skoro ustawodawca wprost przesądził, że skutek tego rodzaju musi zostać zniwelowany, to biorąc pod uwagę istniejące instrumenty procesowe oznaczało to konieczność przywrócenia terminu do złożenia wniosku o sporządzenie i doręczenie pisemnego uzasadnienia wyroku Sądu odwoławczego.

Nie ma przy tym znaczenia, że w trakcie rozprawy apelacyjnej obecny był także obrońca skazanego. To, że nie poinformował on skazanego o jego sytuacji procesowej nie sanuje błędu Sądu odwoławczego i nie może stanowić argumentu za odmową przywrócenia terminu.

Mając na względzie powyższe, orzeczono jak na wstępie.

[WB]

[r.g.]